

הוא שתק ואנוכי הוספתי לדבר: „האם חושב לסיים את הענין בינינו, או שהנך חושב להשאירו כמות שהוא?”

„אין לי כנאי עתה, וגם אילו היה לי פנאי לא היית מקדיש אותו עבורך” השיבוני אבי בספק לעצם ספק רוגז.

הפעם נשתתקתי והוא פתח לפתע בדברי תוכחה, כשענינו מתיזות רשפים: „האם הנך חושב לרשת אותי בעודי בחיים?”

„חל לה”, עניתי לו נכלם במקצת, „רוצה אני שתאריך ימים עד למאה ועשרים שנה, רצוני ממך הוא אך ורק שתצאירי בש בועה בבית המשפט כי אני הנני בנך ואין לי אב אחר מבל עדיך.” נשתתקתי לרגע, ומשלא ענה לי, המשכתי לדבר עזי בדברים קשים: „אבא! דע לך כי חל נלחמתי למען אוכל לברוא את פניך, והדבר עלה בקשיים רבים. דע לך, איפוא, כי עתה אלחם בעקשנות רבה בכל הדברים המונעים ממך לה” כיר בי כנכנך, ואת הצהרתך אשיג, אף אם יעלה לי הדבר בדמי.”

אבי שפך עלי קיתון של חרפות וגידופים שכמעט והוציאני מכלי, אך רסנתי את כעסי ושתקתי. אמרתי לאבי שעלי לגשת עתה לבית ההסתדרות ועוד אשוב הערב לדבר אתו. הוא לא השיב לי דבר ואנכי יצאתי אל הרחוב.

נוכחתי, שבכל שיטותי שנהגתי בהן עד עכשיו, אעלה חרס בידי, עקב קשי עורפו של אבי. החלטתי איפוא להשיג את מטרותי בכוח הנשק. אל נכון, התכונתי לבוא אליו עם נשק מוצנע, ולדרוש ממנו לגשת עמי אל הרבנות הראשית, כדי לברר את אותה הפרשה שרצינו לברר אצל הרב ישעיה. במקרה שסירב אבי לעשות צעד זה, היה בתכונתי לאיים עליו למראית-עין בכוח הנשק, ולהוציא מפיו אחת משתי ההבטות: או שיבטיחני כי יצהיר בשבועה בבית-המשפט כי אני הנני בני יוצא חלציו, או שיבטיחני להשיב לי את כספי שמסרתי תי לידי אשתו בהיותי בביתו. היתה זו, לדעתי, הדרך הנאה והבדוקה להשגת מטרותי אלה, לא היה לי כל ברירה אחרת.

„ידיתי באבי” הודיתי במשטרה

השנתי איפוא מאחד מידידי אקדח תופי טעון, הסמנתי בח גורת מכנסי ונגשתי בפעם הרביעית לבית אבי. השעה היתה שבע ומחצה לפנות ערב, ואפילת הלילה כבר השתררה בחוץ. נכנסתי לבית אבי ומצאתיו בחדר המדרגות עם גיסי וכמה מי אחי. לפני ביצוע תוכנית רציתי לשוחח עם אבי החורג ול- השפיע עליה שתדבר על לבו של אבי ותרככו במקצת בטרם אשוחח אמו, מאחר שהיא שלטה באבי ובכל בני הבית ואיש לא העז להמרות את פיה. פתחתי איפוא את פי ושאלתי את אבי היכן אמי החורגת. מן הסתם ירד אבי לסוף כוחתי ובי כר לשוחח אתי לפני שאקדים ואדבר תחילה עם אמי החורגת.

„בוא, נצא החוצה ונדבר שם”, אמר אבי. משראיתי שאבי מגלה רצון לשוחח עמי, נפתח בלבי פתח תקוה, וכל תוכניתי היתה לאל. בשמחה יצאתי אתו אל הגן והתיישבתי לידו על אחד הספסלים. אבי פתח לדבר בשטף ואמר לי: „עקב, לא רצוי הדבר שכל האנשים ידעו את מה שאירע בזמנו ביני ובינך אמך. זו הסיבה שאני מעוניין לגלות לך דבר על העניין.”

צפיתי לשמוע מפיו דברים חיוביים יותר. צפיתי שיגלה לי לפחות את מה שאירע באמת בינו לבין אמי ואדע מדוע ית נכר אלי כך, אך משראיתי בהנפוך הוא, נתכעסתי והשבתי לו: „אבא, לדידי לא איכפת לי את אשר יאמרו הבריות, כי אתה הפצת כבר את כל אשר לא היה צריך להפיץ, כך שהסיכנה זה מכבר לפספוסיהם הגלענים של הבריות. נוסף על כך, אבא, בטוח אני כי כל אשר הפיצות בין הבריות שקר וכזב הוא. כי היטב חקרתי בדבר ונוכחתי שאתה ורק אתה הנך אבי היחיד.”

אבי עמד על רגליו והחל לצחוק לעברי בקול רם, ולאחר אמר לי בלשון עילגים: „עשה איפוא את מה שיש בידך לי עשות.” והחל לנוע בכיוון הבית כשאני מודגב אחריי אובד עצות. משעברנו כמה פסיעות נעצרתי לפתע וקראתי לעברו בקול יאוש: „אבא, מוטב יהיה אם תימלך בדעתך ותמלא את מבוקשי.” אבי סובב על עקביו והטיח בפני באותו קול מלא לעג אשר היה בעוכרי זה עידן ועידנים: „לך ושאל את אמך הזונה, מאיזה שוק עבדים הביאה אותך.”

דבריו הממוני כרעם ביום קץ. דמעות דם שמו מתקן לגי רוגי מחמת העלבון הצורב. קולו גיסר עדיין באוזני כשראיתי תיו מפסיע לאטו לכיוון הבית. עיני נקרו לרווחה בשלחי אחי ריו את מבטי כשידי נשלחה מאלה אל קת האקדח הטעון. חשתי שאני נתקף באותה התקפת עצבים הנושנה, ראשי היה כבד עלי מנשוא וסחרחרות חזקה אחזה את כל גופי. לא ידעתי מה קרה לי.

יריות מספר החרישו את אוני, והגופה הצונחת באפלה נטלה ממני את כל חושי.

לא ידעתי אם עברה דקה או שנה תמימה. על כל פנים, הת עוררתי כמתוך סיוט ארוך ומזועזע בתחתן המשטרה, בשעה שמסרתי את האקדח לסמל. רק ברגע שפלט פי את המילים: „ידיתי באבי” ידעתי כי הרגתי באמת ובתמים. מסרתי בחי קירת המשטרה את כל אשר זכרתי מתוך חלום הזוועות ועד עתה חי אני מתוך הנחה כי לא אני בצעתי את המעשה, אלא כוח זר עשהו.

לכל מכתב, הנושא שם וכתובת מלאים, יש לצרף תשלום סמלי של 500 פרוטה בבולים. על המעטפה יש לציין: מערכת העולם הזה, ת. ד. 136, תל אביב, עבור רות.

לא אמנה את סגולותי ומגרעותי בלון ב-50 מלה. אני בן 21, סטודנט ירושלמי, שונא קיצור — כולל חברות נצורה, מכתיב בים קצרים. אינני אוהב הפרוות ובכל זאת עוסק בעתונאות. אסרב להתכתב רק עם צבועה, נאוותנית, סנובית, מחפשת בעל דחוף, ציירת או מוסיקאית שתראה להני כני לאשר אינני. אני רוצה בירידה שאני כל למצוא במכתביה עניי.

839/54

בחרה ירושלמית בת 18 שאינה רוצה לתת פרסום לתכונותיה, קלסטר פניה או גופה — מעונינת להתכתב עם בחור ירד שלמי בניל 19—20 הלומר באוניברסיטה. על כל נושא מלבד פוליטיקה.

839/55

אני בחורה בת 23, מעונינת להתכתב עם בחור בן 20—25 לערך, צבר, בעל שכל ישר, נבון, יפה מראה ואמין לב על כל חייל בצה"ל, הנומר את שרותו, כבן 30, נישא בריו של עולם.

839/56

שיש לו ילד נחמד בניל 7, דירה נאה, השכלה מתאימה וכו' מבקש לשקם את חייו מחדש בעזרת המכתב עם מישהי המעניינת אף היא לצאת מחיי בדידות.

839/57

איזו בת עד ילד 17, משכילה וחיתנית מעונינת להתכתב על כל נושא הרצוי לה ולחזור בחור משכיל, נאה ובעל דעות עצמאיות? לחיפפות — זכות עדיפות.

839/58

הנני נער בן 17, נבון, רצוני להתכתב על כל נושא שהוא, עם בת המתאימה לי גילי.

839/59

בחר בן 22 וחצי מעונין להתכתב עם נער שנוכח עם עקבים לא למעלה מ-1.70 מ' מתמצא ברוב הנושאים, אוהב להתכתב, בעל נטיות לציון, מחבב מוסיקה מורכבת וקלאסית, אוהב לבקר בהצגות תיאטרון.

839/60

חבר קיבוץ, יליד גרמניה, בניל 38, דתי ליברלי, בעל השכלה תיכונית, מבקש לי חכיר בחורה נאה בניל 25—33.

839/61

בחר צעיר ומשכיל בניל 19, המשרת עתה בצה"ל, מעונין להתכתב ולהכיר נע"ה צעירה וחמודה, נושאים להתכתבות לא משנים.

839/62

ברצוני להתכתב עם נערה השולטת היטב בשפה, על נושאים שונים. אני בן 22, בעל הופעה נאה, ומחפש חי משפחה שקט.

839/63

בחר בן 25, מעונין להתכתב עם בחורה ירושלמית נאה, בניל 19—22, על נושאים שונים.

839/64

אני מבקש להכיר בחורה מבוגרת, יפה, בעלת נורה טובה ובעלת טעם טוב של צד"ר, להשאיר לחוות דעת אישית. ברצוני רות מעלות אלה לא רואה בריקודים סלונים ומעשי חידודים למיניהם את ה"אפשרות היחידה לבלות את הזמן עד ה"חגונה. אני תלמידי בן 23, ולדתי הרבה נשים מענין. אני אוהב מוסיקה

839/65

בת 22, דתית, יפה, משכילה, מעונינת להתכתב עם צעיר דתי על אמנות בכלל וספרות בפרט.

839/66

הנני סטודנטית בת 22, חיונית ובעלת אופי, את תכונותי האישיות והנשיות אציין דרך להשאיר לחוות דעת אישית. ברצוני להתכתב עם סטודנט, או סטודנט לשע"ה, בן 25—28 לערך, טוב לב, חברותי ובעל הופעה (הכונה אינה לשפם מהודר או לפרצות בכתיו) רציני ומעמיק אך ה"ידע גם לחייו

839/67

אנחנו שתי חברות בנות 17, צבריות, לומדות במחלקה שמיתית של בית ספר תיכון בתל-אביב, בעלות מרק, רציניות, אך אוהבות „לעשות שמח” „בזמן ה"מתאים. מעונינות להתכתב (ויותר „זור אך להשגשג) עם בחורים בני 20—22, רצוי צברים בעלי הומור, על שטחים שונים בחיינו היוממיים, מוסיקה וספרות.

839/68

התחרות הארצית מטעם „העולם הזה” על התואר

אלוף האכילה 1953

תקיים ביום חמישי זה, 19.11.53, בשעה 19.00 בדיוק, בקפה כנרת, רחוב אלנבי 13, תל-אביב.

משתתפי התחרות חייבים להופיע בשעה 17.00 במערכת העולם הזה לשם בדיקה רפואית מוקדמת. השופטים, צלמי הקולנוע והעתונאים שקיבלו הזמנה בכתב מתבקשים להיות במקום חצי שעה לפני התחרות. מאחר שהמקום מוגבל ביותר, לא תהיה כל אפשרות של כניסה לאולם התחרות, אלא על פי הזמנה שיש לרכשה מראש בקפה כנרת.

הכונן

- למרוץ המוצרים (עם מגשים, בקבוקים וכוסות) שיוערך בחודש הבא בתל-אביב, בחסות מערכת „העולם הזה”
- למרוץ-אופניים ארצי, למבוגרים וצעירים, שיתקיים בראשית השנה הבאה, מטעם מערכת „העולם הזה”.

אנו גאים להודיע על פתיחת

„המכון לחטוב הגזרה” שמרי על גזרתך — ליופי ובריאות

- ללא תרגילים מעייפים או דיאטה מזיקה
- שיטות אמריקאיות חדישות • עסוייד
- 6 מכונות אמריקאיות חדישות ביותר.

הפירי בליטות-שומן מבערות במהירות

אחריות להצלחה

הנך מוזמן לסור אלינו לאגליוה של גופך ללא כל התחייבות תל-אביב, „סלון זהבה” רחוב רש"י 9

טיול חנם באופנועים בית ספר לנהגות

רם

מודיע כי ביום 15.12.53 יפתח קורס מרוכז לנהגות באופנוע, ולמסימי הקורס יערך

טיול חנם בארץ

פרטים והרשמה במשרד

בית-ספר רם

תל-אביב, רח' בול (מול מכבי האש)

„נשית-בקבוק” מהי?

זוהי נשפיה שאין בעל הבית חייב לשאת בכל הוצאותיה. כל אורח מביא עמו בקבוק וכך נוצר „בר” קולקטיבי להנעמת הנשף ולהעלאת המתח. „נשפית בקבוק” הופע בצור רה גאותה כשבידיך בקבוק הנושא את הסמל המהולל של „כרמל מזרחי” — ברנדי א. פ., חורמוט „זכרון” או היישר החדש „רויאל אוק” שטי עמו כטעם הקוניאק ובטותנו כי רבים ישמחו לעשות היכרותו.

אל תוותר על השמחה

שגורם ספורט הצלום.

ההוצאה הקטנה בעד מצלמת פוטו ברנר תשתלם לך פי מאה ע"י הוכ"רונות הבלתי נשכחים שלהם ערבים הצלומים שלך. תתיעץ ברחוב החלוץ 31, חיפה, טלפון 4137 עם

פוטו-ברנר

גם מפני הגשמים מגינים הסוככים מתוצרת

„הסוכך”

נוסד 1934

רחוב הרצל 89, תל-אביב, טלי 5473.